

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triapostolatus Septemtrionis

Caesar, Philipp

Coloniæ Agrippinæ, 1642

Appendix Epistolarvm Et Decretorum, Papalium, Imperialium, &
Episcopalium; pro superioribus illustrandis & confirmandis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43650

APPENDIX

EPISTOLARVM ET DE-
cretorum, Papalium, Imperialium, &
Episcopaliū; pro superioribus il-
lustrandis & confir-
mandis,

Epistola S. Ansgarij.

EN nomine Sanctæ & indiuiduæ
Trinitatis. Ansgarius gratia Dei
Archi-Episcopus, omnibus Sanctæ
Dei Ecclesiæ Præsulibus in
Regno duntaxat Ludovvici Re-
gis commanentibus.

Nosse vos cupio, quia in hoc libello
continetur, qualiter Ebo Rhemensis Archi-
Episcopus diuino afflatus Spiritu, temporibus
Domini Ludovvici Imperatoris, cum
consensu ipsius ac penè totius Regni eius
Synodi congregatæ, Romam adiit; ibique à
Venerabili Papa Pascali publicam Euange-
lizandi licentiam in partibus Aquilonis ac-
cepit. Et qualiter postea Ludovvicus Impe-
rator hoc opus sublimauit; seque in omni-
bus largum præbuit & beniuolum, & cæte-
ra quæ huic Legationi contigerunt. Quapro-
pter suppliciter deprecor, vt apud Deum in-
tercedatis, quatenus hæc Legatio crescere
& fructificare mereatur in Domino. Iam e-
nim Christo propitio & apud Danos & a-
pud Sueo-

*Ebo Rhe-
mensis Ar-
chi-Episco-
pus.*

L 5

pud Sueo-

apud Sueones Christi fundata est Ecclesia, & Sacerdotes absque prohibitione proprio funguntur officio. Precor etiam vt has literas in Bibliotheca vestra ad perpetuam memoriam reponi faciatis, & prout locus distauerit tam vos quam successores vestri, vbi utilitatem perspexeritis, notum omnibus istud faciatis. Omnipotens Deus faciat vos omnes huius operis piâ beniuolentiâ participes, & in cœlesti gloria Christi cohæredes.

*Litera
Pascalis
in Biblios
hecis ser-
uanda.*

*Decretum Domini Papæ Pascalis, super mis-
sione Ebonis.*

Pascalis Episcopus Seruus Seruorum Dei;
Vniuersis Sanctissimis Fratribus Coë-
piscopis, Presbyteris, seu cæteris Ecclesiasti-
cis Ordinibus, gloriosissimisque Principibus,
Ducibus, siue magnificis Comitibus, vel cun-
ctis Christianis Dei fidelibus. Cùm religio-
sissimum constet, curam ac sollicitudinem
erga Dominicum gregem, quem diuinâ dis-
pensatione suscepimus gubernandum, at-
que cœlestia pabula salubri communicatione
subministrandum; maximè his qui in com-
pitis & pagis sub principe tenebrarum calli-
dâ persuasionem persistunt, & viam vitæ igno-
rantes deuij non quæ sursum sunt, sed quæ
deorsum stultâ instigatione perquirunt. Sed
quia in partibus Aquilonis quædam Gentes
consistere, quæ necdum agnitionem Dei ha-
bere, nec sacrâ vndâ Baptismatis sunt renati,
sub

sub umbra mortis existere, & magis creaturæ quàm Creatori ignauâ mente seruire cognouimus. Idcirco præsentem Reuerendissimum Fratrem ac C. episcopum nostrum Ebonem Sanctæ Rhemensis Ecclesiæ Archiepiscopum necessarium cum consensu fidelium Dei duximus illis in partibus pro illuminatione veritatis dirigendum. Quatenus auctoritate Beatorum Principum Apostolorum Petri ac Pauli nostrâ fraternâ vice informatus antè corpus & confessionem ipsius Principis Apostolorum Euangelizandi publicâ auctoritate liberam tradidimus in omnibus facultatem: vt verbum vitæ viamque salutis vbique prouideat, & fidei normam cœlesti educatione confirmet, atque Apostolicæ institutionis doctrinam, omni diabolico errore depulso, viua voce corroboret. Et si fortañe ad hoc diuinum pertinens officium aliquid dubium emerferit, ad Sanctam Dei Catholicam atque Apostolicam Romanam Ecclesiam recurrendo, semper ex eius hauriat purissimo fonte latentes, vnde & à cordibus mortalium diuinâ interueniente gratiâ noxios emundare possit errores. Collegam namque diuinæ huic administrationis Legationi prouidentes Halitgarium religiosum adiicientes ministrum constituimus; quatenus ad Sedem Apostolicam opportuno valeat tempore de credito negotio faciliùs præstante Domino intinere, & nunquâ se in quali-

Ebonis iſſiſſio.

75

*In dubijs
recursus ad
Romam Ecc
clesiam.*

6

o

*Halitga-
rius religio-
sus.*

quali-

qualibet parte huic nostræ auctoritatis ministerio commissio negligere: Cui coram districto Iudice inde rationem reddere, & de statuto ministerio pœnas recipere sempiternas non dubium esse præfigimus. Pro quo omnes exhortantes vnanimiter commonemus per amorem omnipotentis Dei & Domini nostri Iesu Christi, atque Apostolorum eius venerationem, vt in omnibus necessitatibus Legationis huius totis viribus eis solatiari ceteris, & in nomine Domini nostri Iesu Christi, sicut scriptum est, recipere debeatis: Qui vos, inquit, recipit, me recipit, & qui vos spernit, me spernit, Et iterum: Quod vni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis. Vnde magis magisque commonemus, vt prouidâ deuotione, & largo caritatis affectu, puraque mente ac sincerâ intentione, quæque itineri huic necessaria prospiciatis, nec piâ benignitate pro viribus succurrere renuatis: vt pro certo huius pietatis opere participes apud Deum dignæ retributionis meritum percipiatis, seu cœlesti descriptione huiusmodi pro compensationis munere in consortio Sanctorum connumerari valeatis. Si quis verò huic Dei officio ad illuminationem Gentium à Sancta Catholica Apostolica vel Ecclesia pro consultu Ecclesiastico destinato assensum vel auxilium præbuerit, per interuentionem Beatorum Apostolorum, Martyrum quoque atque Sanctorum omnium, in cœlestibus gaudijs talibus
pro

pro meritis mereatur ascribi. At verò, si quis quod non optamus, contrarius aduersator huic diuino cultui institerit vel in quoquam præpedire conatus fuerit, & his vel cooperatoribus eorum ad hoc peragendum ministerium temerator exstiterit, ex diuina iussione & Apostolica auctoritate Anathematis vinculo puniatur, & perpetuâ condemnatione reus diabolicâ sorte damnerur.

Præceptum Diui Ludouici Imperatoris, quod, ad paganos ad Christianitatem inuitandos, fieri præcepit: (de S. Ansgario.)

IN nomine Domini Dei & Saluatoris nostri Iesu Christi. Ludouicus diuinâ propitiante Clementiâ Imperator Augustus. Si specialibus cuiusque fidelium nostrorum necessitatibus perspectis, subueniendum esse Imperialis auctoritas monstrat, quantò magis ad debitam generalitatis prouidentiam æquum dignumque pertinet, vt & Ecclesiæ Catholicæ atque Apostolicæ, quam Christus suo pretioso sanguine redemit, eamque nobis tuendam regendamque commisit, piam ac sollicitam in cunctis oporteat gerere curam; & vt in eius prouectu vel exaltatione congruam adhibeamus diligentiam, nouis ad eius necessitatem vel vtilitatem atque dignitatem pertinentibus rebus, noua imò necessaria & vtilia prouideamus constituta. Idcirco Sanctæ Dei Ecclesiæ filijs, præsentibus

bus scilicet & futuris, certum esse volumus, qualiter diuinâ ordinante gratiâ nostris in diebus, Aquilonalibus in partibus, in Gente videlicet Danorum siue Sueonum magnum cœlestis gratia prædicationis siue acquisitionis patefecit ostium: ita vt multitudo hinc inde ad fidem Christi conuersa Mysteria cœlestia Ecclesiasticaque subsidia desiderabiliter expeteret. Vnde Domino Deo nostro laudes immensas persoluentes extollimus, qui nostris temporibus & studijs Sanctam Ecclesiam, sponsam videlicet suam, locis in ignotis fuit dilatari atque proficere. Quamobrem vnâ cum Sacerdotibus cæterisque Imperij nostri fidelibus, hanc Deo dignam certentes causam valdè necessariam atque futuræ Ecclesiæ dignitati proficuum; dignum duximus, vt locum aptum nostris in finibus euidentius eligeremus, vbi Sedem Episcopalem per hoc nostræ auctoritatis præceptum statueremus; vnde omnes illæ barbaræ nationes æternæ vitæ pabulum facilius vberiusque capere valerent, & sitientes salutis gratiâ præ manibus vel oculis haberent incessanter, insuper & magnorum progenitorum sacra lucrandi studia nostris in diebus nunquam deficerent. Genitor etenim noster gloriosæ memoriæ Karolus omnem Saxoniam Ecclesiasticæ religioni subdidit, iugumque Christi adusque ad terminos Danorum atque Slayorum, corda ferocia ferro perdo-

*Sedes Episcopalis
statuenda.*

*Karolus
magnus Sa-
xon. per-
tomuit.*

perdomans, docuit. Vbi inter has vtrasque Gentes, Danorum videlicet siue Wandalarum vltimam Saxoniae partem sitam, & diuersis periculis, temporalibus videlicet & spiritualibus, interiacentem prospiciens, Pontificalem ibidem Sedem fieri decreuit trans Albiam. Vnde postquam terra Nordalbingorum laxata captiuitate, quam ob multam perfidiam in ipsis Christianitatis iniurijs patratam per septennium passi sunt, ne locus ille à barbaris inuaderetur, Ecberto Comiti, restituere præceperat, non iam vicinis Episcopis locum illū committere voluit. Sed ne quisquam eorum hanc sibi deinceps Parochiam vindicaret, ex remotis Galliae partibus quendam Episcopum Amalarium nomine, direxit, qui primitiuam Ecclesiam ibidem consecraret. Sed & eidem Ecclesiae sacras Reliquias ac plura Ecclesiastica munera piâ largitate specialiter destinare curauit. Postmodum verò captiuus optatam ad patriam vndique confluentibus, eandem Parochiam cuidam Presbytero, Heridac nomine, specialiter commendauit, quem vniuersae Nordalbingorum Ecclesiae, videlicet ne ad ritum relaberentur Gentium, vel quia locus ille lucrandis adhuc Gentibus videbatur aptissimus, disposuerat consecrari Episcopum, vt ipsâ occasione vel auctoritate summâ in ipsis terminis Gentium, sedulitate prædicandi sancta multiplicaretur Ecclesia, dum vicinorum ipsius

*Septenniū
Christiani-
tatis trans
Albim.*

*Ecbertus
Comss.*

*Amalarium
Episcopus.*

*Heridac
Presbyter.*

*Hrodna-
ce Cella.*

*Inda Mo-
nasterium.*

*Hambur-
gum.*

*Ansga-
rius conse-
cratus Ar-
chi-Episco-
pus per Dro-
gonum met*

ipſus nouitatis Episcoporum multa latitudinis cura non ſufficiebat, diſcurrere per omnia. Delegauit etiam eidem Presbytero quandam Cellam, Hrodnace vocatam, quatinus eidem loco periculis vndique circumdato fieret ſupplementum. Sed quia conſecrationem iam dicti viri velox ex hac luce tranſitus pij genitoris noſtri in diebus eius fieri prohibuit: Ego autem, quem diuina Clementia in ſedem Regni eius aſciuerat, cum in multis Regni diſponendis negocijs inſiſterem, hoc quoque prædicti patris mei ſtudium Regni in finibus peractum minus cautè at- tenderem, ſuadentibus quibusdam iam dictam Cellam ad Indam Monasterium contuli, vicinam verò Parochiam vicinis Episcopis interim commendauit. Nunc autem tam propter ſupra ſcripta Eccleſiaſtica lucra in Gentibus demonſtrata, quam & propter votum pij genitoris noſtri, ne quid eius ſtudii imperfectum remaneat, ſtatuiſmus vnà cum conſenſu Eccleſiaſtico, præfata vltima in regione Saxonica trans Albiam in loco nuncupato Hammaburg cum vniuerſa Nordalbingorum prouincia Eccleſiæ proprii vigoris conſtituere Sedem. Cui & primum præeſſe atque ſolemniter conſecrari per manus Drogonis Mettenſis & ſummæ Sanctæ Palatinæ dignitatis præfulis, Anſgarium fecimus Archi-Episcopum aſtantibus Archi-Episcopis Ebone Rhemenſi, Hetti Treuerenſi, & Ot-

& Osgario Mogontiacensi cum plurimis alijs *ensem, a-*
 generali in Conuentu totius Imperij nostri, *stantibus*
 Præsulibus congregatis, assistentibus quo- *bone Rhe-*
 que specialiter & consentientibus atque con- *mensi, Hetti*
 secrantibus, Helingaudo siue Willerico E- *Treuerensi,*
 piscopis, à quibus iam dictæ Parochiæ par- *& Osgario*
 tes à nobis sibi olim commendatas recepi- *Moguntiesi*
 mus. Cui, videlicet Ansgario, quia præfatis *Archi Epi-*
 in Gentibus hæc nostris in diebus dignissima *scopus & He-*
 in conuocatione Gentilium vel redemptione *lingaudo*
 captiuorum monstrata sunt lucra, tam no- *etiam &*
 stra quàm Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Sedis *Villerio*
 auctoritate hanc Deo dignam in Gentibus *Episcopi.*
 commissimus Legationem, ac proprii vigo-
 ris ascribere decreuimus dignitatem. Et vt
 hæc noua constructio periculosis in locis cœ-
 pta subsistere valeret, nec præualente barba-
 rorum sæuitia deperiret, quandam Cellam
 Turholt nuncupatam tam huic nouæ con- *Cella Tur-*
 structioni perenniter seruituram, quàm suæ *hole, &*
 successorumque suorum in Gentibus Lega- *eiusdē pri-*
 tioni ad nostram nostræque sobolis perpetuam *uilegias.*
 mercedem diuinæ obtulimus Maiestati.
 Homines quoque qui eiusdem Cellæ bene-
 ficia habere videntur ab omni expeditione
 vel militia siue qualibet occupatione absol-
 uimus, vt idem Venerabilis Episcopus ad
 hanc Deo dignam peragendam in prouisis
 temporibus Legationem nullum in hoc pa-
 tiatur impedimentum: Dona verò quæ ex
 eadem Cella nostris partibus dare solebant,
 M & nobis

& nobis quoque successoribusque nostris fir-
 militer dari volumus. His exceptis maius
 minusve in conuocatione paganorum, vel
 redemptione captiuorum, siue eiusdem Sedis
 supplemento multimodis periculis circum-
 dato, vel ibidem Deo militantium solatio, ob
 amorem Dei ac Beati Sixti Confessoris eius
 perpetuo delegamus. Res quoque præfata
 Sedis & præscripti Monasterij sub plenissima
 defensione & immunitatis tuitione volumus
 vt consistent ac tueantur: ita vt nullus iudex
 publicus aut alia quælibet potestate publicâ
 prædita persona de eorum rebus freda, tri-
 buta, mansionaticos, vel paratas, aut teloneum,
 vel fideiussos tollere, aut homines
 ipsorum tam litos quàm & ingenuos, super
 terram eorum marientes distringere, nec vllas
 publicas functiones, aut redibitiones, vel il-
 licitas occasiones requirere vel exigere præ-
 sumat. Sed liceat prædicto Venerabili Epi-
 scopo suisque successoribus, ac omni Clero
 sub eorum regimine constituto, quietè in
 Dei Seruitio degere, & pro nobis proleque
 nostra, atque statu totius Imperij nostri, di-
 uinam misericordiam exorare. Et vt hæc
 auctoritas sui vigoris perpetuam obtineat fir-
 mitatem, manu propria subter eam firmaui-
 mus, & annuli nostri impressione signare ius-
 simus Data Idus Maij, Anno, Christo propi-
 tior, 11. Imperij Domini Ludouici pijssimi
 Augusti, Indictione 12. Actum Aquisgrani,
 Pala-

Palatio Regio, in Dei nomine feliciter, Amē.

Exemplar Decreti Veneranda memoria Gregorij Papæ, de eadem re.

Hic est Gregorius VI.

Gregorius Episcopus, Seruus Seruorum Dei, Omnium fidelium dinoscentiæ certum esse volumus, qualiter Beatæ memoriæ præcellentissimus Rex Karolus tempore prædecessorū nostrorum diuino ablatu spiritu Gentem Saxonum sacro cultui subdidit, iugumque Christi, quod luauē ac leue est, adusque terminos Danorum siue Slauium corda ferocia ferro perdomans, docuit, vltimamque Regni ipsius partem trans Albiam inter mortifera paganorum pericula constitutam, videlicet ne ad ritum relaberentur, Gentilium, vel etiam; quia lucrandis adhuc Gentibus aptissima videbatur, proprio Episcopali vigore suadere decreuerat. Sed quia effectum mors prohibuerat, succedente eius præcellentissimo filio Ludouico, Imperatore Augusto, pium studium sacri genitoris sui efficaciter impleuit. Quæ ratio nobis per Venerabiles Ratoldum siue Bernoldum Episcopos, nec non & Geroldum Comitem vel Missum Venerabile, relata est confirmanda. Nos igitur omnem ibi Deo dignam statutam prouidentiam cognoscentes; instructam præsentia Fratris filijque nostri Ansgarij, primi Nordalbingorum Episcopi, per manus Drogonis Mettensis Episcopi consecrati;

*Ratolfus
Bernoldus
Episcopi:
Geroldus
Comes.*

*S. Ansgarij
presencia a-
pud Grego-
riū Papam.*

M 2

sanctum;

sanctum studium magnorum Imperatorum
 tam præsentis auctoritate, quàm etiam Pallij
 datione more prædecessorum nostrorum ro-
 borare decreuimus: quatenus tantâ auctori-
 tate fundatus prædictus Filius noster eiusque
 successores lucrandis plebibus insistentes ad-
 uersus tentationes diaboli valediores existât.
 Ipsumque Filium nostrum, iam dictum Ans-
 garium, Legatum in omnibus circumqua-
 que Gentibus Sueonum siue Danorum, nec
 non etiam Slauorum, vel in cæteris vbiun-
 que illis in partibus constitutis diuina pietas
 ostium aperuerit, vnâ cum Ebone Rheimen-
 si Archi-Ëpiscopo, statuentes antè corpus &
 confessionem Sancti Petri, publicam Euan-
 gelizandi tribuimus auctoritatem: ipsamque
 Sedem Nordalbingorum, Hammaburg di-
 ctam, in honore Saluatoris Sanctæque eius
 & intemeratæ Genitricis semper Virginis
 Mariæ consecratam, Archi-Ëpiscopalem de-
 inceps esse decernimus. Consecrationem ve-
 rò succedentium Sacerdotum, donec con-
 secrantium numerus augeatur ex Gentibus.
 sacra Palatinæ prouidentia interim commit-
 timus. Strenui verò prædicatoris personæ,
 tantoque officio aptæ, eligatur semper suc-
 cessio. Omnia verò à Venerabili Principe
 ad hoc Deo dignum officium deputata, pa-
 triâ etiam pia eius vota auctoritate firma-
 mus: omnemque resistentem vel contradi-
 centem Anathematis mucrone percutimus,
 atque

f.
 129
 ax
 107

atque perpetuâ vltione reum diabolicâ forte damnamus; vt culmen Apostolicum more prædecessorum nostrorum, causamque Deo pio affectu zelantes ab aduersis hinc inde partibus tutius muniamus. Et quia te, Carissime Fili Ansgari, diuina Clementia noua in Sede primum disposuit esse Archi-Episcopum, nos quoque Pallium tibi ad Missarum solemniam celebranda tribuimus, quod tibi in diebus tuis, vti & Ecclesiæ tuæ perpetuo statu manentibus priuilegijs, vt largimur. Idcirco huius indumenti honor morum à te viuacitate seruandus est. Si ergo pastores ouium sole geluque pro gregis sui custodia, ne qua ex eis aut errando pereat, aut ferinis lanianda morsibus rapiatur, oculis semper vigilantibus circumspiciant; quanto sudore quantaque cura debeamus esse peruigiles nos qui Pastores animarum dicimur attendamus. Et ne susceptum officium in terrenis negocijs aliquatenus implicare debeas ammonemus. Vita itaque tua filijs tuis sit via: in ipsa, si qua tortitudo illis inest, dirigant, in ea, quod imitentur, aspiciant, in ipsa, se semper considerando, proficiant, vt tuum post Deum videatur esse bonum, quod vixerint. Cor ergo tuum neque prospera, que temporaliter blandiuntur, extollant, neque aduersa deiiciant; districtum mali cognoscant; piium beniuoli sentiant. Infonem apud te culpabilem malitia aliena non faciat; reū gratia

Pallij acceptio, & uisus.

non excuset. Viduis ac pupillis iniuste oppressis defensio tua subueniat. Ecce Frater Carissime, inter multa alia ista sunt Sacerdotij, ista sunt Pallij; quasi studiole seruaueris, quod foris accepisse ostenderis, intus habebis. Sancta Trinitas Fraternitatem Vestram diu conseruare dignetur incolumem, atque post huius seculi amaritudinem ad perpetuam perducatur beatitudinem.

Hic est Nicolaus I.

Decretum Nicolai Papa.

Nicolaus Episcopus, Seruus Seruorum Dei. Omnibus fidelibus Sanctæ Dei Ecclesiæ, præsentis temporis scilicet & futuri. Quisquis Dominum & Redemptorem nostrum Iesum Christum de sinu Patris ad terram pro demonstrandâ cordibus hominum verâ & certâ fide descendisse non dubitat, profecto non ignorat, omnes, qui eiusdem fidei per gratiam ipsius participes facti sunt, & principue Nos, qui per primum tantæ virtutis ministrum locum præcipuum retinemus, hominibus debere lucrandis insistere, & per vniuersas Gentes Verbi semina serere, & solatia serentibus ministrare. Nunc autem quia Ludouvicus sublimissimus Rex per Salomonem Venerabilem Episcopum ciuitatis Constantiæ nostro studuit Apostolatus intimare, quod piæ memoriæ Ludouvicus Imperator genitor suus quendam Monachum, nomine Ansgarium, de Monasterio Cor-

*Repetitio
priorum, ex
Præcepto
Ludouvicus
Imp. & De-
creto Grego-
rii pape.*

Corbeia tulisset, & collocasset eum iuxta Albiam fluvium in confinibus Danorum & Sclavorum, siue Saxonum, in castello Hammaburg, inter duos Episcopatus, Bremen & Verde, de quibus tollens Ecclesias & decimas ad sustentationem prouehendi iam fati Episcopi Clericorumque eius, condonasset in prædicto loco, annuente ac solemnitate Sedis Apostolicæ priuilegia præbente prædecessore nostro Beatæ memoriæ Papâ Gregorio; cuius etiam auctoritate in supradicto Nordalbingorum populo Sedes constituta est Archi-Episcopalis, in castello superius memorato Hammaburg; & in eadem quoque Sede Archi-Episcopus, accepto à Sede Apostolicâ Pallio primus est ordinatus Ansgarius, cui à prælato Pontifice delegata est cura seminandi Verbum Dei & animas lucrandi Deo. Cuius delegationis & auctoritatis & Pallij acceptionis pagina nobis est à prælato Filio nostro Ludouico Rege per iam dictum Salomonem sanctissimum Episcopum destinata, iuxta morem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ ebullata; per cuius tenorem paginæ hæc ita fuisse comperimus, sicut pietas nobis iam fati Regis per fidelem virum Salomonem scilicet Episcopum intimauit. Vnde nos vestigia tanti Pontificis & prædecessoris nostri sequentes Gregorij, omnemque ibidem Deo dignam statutam prouidentiam agnoscentes, magnorum Principum vo-

M 4

S. Ansgarius secundo confirmatur, pallium accipit, & tum, Hamb. Ec.

*clafsa Ar-
chi Epifco-
paliſ deola-
ratur.*

tum, Ludovvici videlicet recordationis
 Auguſti, & æquiuoci eius filij excellentiffi-
 mi Regis, tam huius Apoſtolicæ auctoritatis
 præcepto, quàm etiam Pallij datione, more
 prædeceſſorum noſtrorum roborare decre-
 uimus. Quatinus tantâ fundatus auctoritate
 prænominatus Anſgarius primus Nordal-
 bingorum Archi-Epiſcopus, & poſt ipſum
 ſucceſſores eius lucrandis plebibus inſisten-
 tes aduerſus tentamenta diaboli validiores
 exiſtant: Ipſumque Filium noſtrum iam di-
 ctum Anſgarium Legatum in omnibus cir-
 cumquaque Gentibus Sueonum ſiue Dano-
 rum, nec non etiam Slauium vel in cæteris,
 vbicunq; illis in partibus conſtitutis diuina
 pietas oſtium aperuerit, publicam Euangeli-
 zandi tribuimus auctoritatem ipſamque Se-
 dem Nordalbingorum, Hammaburg dictâ,
 in honorem Sancti Saluatoris Sanctæque e-
 ius intemeratæ genitricis ſemper virginis
 Mariæ conſecratam, Archi-Epiſcopalem de-
 inceps eſſe decernimus: Atque vt ſtrenui præ-
 dicatoris Epiſcopi, poſt diſceſſum crebro di-
 cti Anſgarij Archi-Epiſcopi, perſona tanto-
 que officio apta eligatur ſemper ſucceſſio,
 ſub diuini iudicij obteſtatione ſtatui-
 mus. Verùm quia Karolus Rex, frater ſæpè dicti
 Regis Ludovvici, poſt diſceſſum Imperatoris
 patris ſui piæ memoriæ Ludovvici, abſtulit
 à prælato loco, qui dicitur Hammaburg,
 Monafterium quod appellatur Turholt, ut
 pote

*Cella Tur-
holt ab Hæ-
burgenſi Se-
de ablata:*

pote quod post partitionem inter fratres suos *et deficiens*
 in Regno suo coniacere videbatur situm, in *illa Ecclesia.*
 occidentali Francia, quod illic genitor suus
 ad supplementum & victum Episcopo &
 Clericis eius dederat; cœpère, sicut fertur,
 omnes ministri Altaris recedere, deficienti-
 bus quippe necessarijs sumtibus, ab ipsis re-
 cesserunt Gentibus, & eadem ad Gentes
 Legatio per huiusmodi factum defecit: ipsa
 que Metropolis Hammaburg penè deserta
 facta est. Igitur dum hæc agerentur mortuus
 est Bremensis Episcopus, quæ huic conti-
 gua esse dicitur: cumque sæpè dictus Rex,
 & hanc Diœcesin vacantem & illam novel-
 lam institutionem deficientem, insuper & v-
 tramque hanc Ecclesiam, Dei permittente
 occulto iudicio per barbarorum sæuitiam
 admodum attenuatam, quærere cœpit, qua-
 liter prædicta Bremensis Ecclesia prædictæ
 quoque novellæ Archi-Episcopali vniretur,
 ac subderetur Sedi, nostro hoc votum ro-
 borante decreto: Vnde persæpe nominatum
 Missum, Salomonem videlicet Constantiæ
 ciuitatis Episcopum, nobis hoc relatum est
 confirmandum ac postulatum est nostrâ au-
 ctoritate roborandum. Nos igitur id subtili
 perpendentes examine animo aduertimus
 propter instantem necessitatem & animarum
 lucra in Gentibus demonstrata vtile fore,
 Omnia enim quæ proficua Ecclesiæ proban-
 tur existere, & diuinis non resultant præce-

*Causa. et
 consiliū v-
 nitionis Ec-
 clesiarum
 Hambur-
 gensis et
 Bremensis.*

M s pioni-

ptionibus, licita & facienda esse non dubi-
ramus; maximè in tam nouellæ Christiani-
tatis plantatione, in qua varij solent euentus

*Decretum
Papale istâ
unionem
confirmans.* contingere. Quamobrem omnipotentis Dei,
& Beatorum Apostolorum Petri ac Pauli,
& hoc nostro decreto, decernimus secun-
dum Reuerendissimi Ludovvici votum, ip-
sas prædictas Diœceses, Hammaburgensem
& Bremensem scilicet, non deinceps duas,
sed vnum esse & vocari subdiq̄ue sedi quæ
prædecessoris nostri decreto Archi-Episco-
pali est munere sublimata, restitutâ duntaxat

*Pars que-
dam ablata
Ferdensitico
Eclesiæ red-
denda.*

de Bremensis Ecclesiæ rebus Episcopatu Ver-
densi parte inde antè ablatâ. Nullus verò Ar-
chi-Episcopus Colonienſis vllum sibi deinceps
in eadem Diœcesi vindicet potestatem:
quinimò & ipsis & omnibus omninò suades-
mus veræ religionis cultoribus, vt sacrâ hac
Legatione fungentibus adiutorio & solatio
sint; quatenus gratiâ huius beneficij plenam
mercedem recipere mereantur ab eo, qui di-
xit: Ite docete omnes Gentes, Et, Quicun-
que receperit vos, me recipit. Itaque omnia
à dilecto Filio nostro Rege Ludovvico ad
hoc Deo dignum officium deputata, nostrâ
etiam pia eius vota auctoritate firmamus.
Et quia casus præteritorum nos cautos fa-
ciunt in futurum, omnem quoque aduersantē
vel contradicentem atque pijs nostris his stu-
dijs quilibet modo insidiantem, Anathema-
tis mucrone percutimus, atque perpetuæ vl-
tionis

tionis reum diabolica sorte damnamus: ut
 culmen Apostolicum more prædecessorum
 nostrorum, causamque Dei pro affectu ze-
 lantes ab aduersis hinc inde partibus tutius
 muniamus. Et quia te, Charissime Fili An-
 gari, diuina Clementia nouâ in Sede primum
 disposuit esse Archi-Episcopum, nosque Pal-
 lium tibi ad Missarum solemnia celebranda
 tribuimus, quod tibi in diebus tuis, uti &
 Ecclesiæ tuæ perpetuo statu manentibus
 priuilegijs uti largimur. Quocirca huius in-
 dumentum honor morum à te viuacitate ser-
 uandus est. Si ergo pastores ouium sole ge-
 luque pro gregis sui custodia, ne qua ex eis
 aut errando pereat, aut ferinis lanianda mor-
 sibus rapiatur, oculis semper vigilantibus
 circumspectant; quanto sudore quantaque
 curâ debeamus esse peruigiles nos qui Pasto-
 res animarum dicimur, attendamus & ne
 susceptum officium in terrenis negocijs ali-
 quatenus implicare debeamus, admonemus.
 Vita itaque tua Filijs tuis sit via: in ipsâ, si
 qua tortitudo illis inest, dirigant: in eâ,
 quod imitentur, aspiciant in ipsâ, se semper
 considerando, proficiant, ut tuum post De-
 um videatur esse bonum quod vixerint.
 Cor ergo tuum neque prospera quæ tem-
 poraliter blandiuntur, extollant, neque ad-
 uersa deiciant: districtum mali cognoscant.
 Infontem apud te
 culpabilem malitia aliena non faciat, reum
 gratia

*Alloquitur
 absente
 tanquam
 presentem*

*Pallij si-
 gnificatio-
 nes.*

gratia non excuset, viduis ac pupillis iniuste oppressis defensio tua subueniat. Ecce, Frater Carissime, inter multa alia ista sunt Sacerdotij ista sunt Pallij, quæ si studiosè seruaueris, quod foris accepisse ostenderis, inrus habebis. Veruntamen ista omnia superius annexa ab Apostolica Sede Beatitudini tuæ indultra agnosce, si à fide & decretis Sanctæ Catholicæ & Apostolicæ Romanæ Ecclesiæ in nullo penitus declines: Quòd si à fide & institutis aut sanctionibus te tanto sublimantis honore Sedis Apostolicæ declinare studiosè præsumseris, his nostris tibi collatis careas beneficijs. Porrò de Pallio vri non nisi more Sedis concedimus Apostolicæ, scilicet vt successores tui per semetipsos vel per Legatos suos & Scriptum, fidem nobiscum tenere, ac Sanctas sex Synodos recipere, atque decreta omnium Romanæ Sedis Præsulum, & Epistolas quæ sibi delatæ fuerint venerabiliter obseruare atque perficere omnibus diebus suis scripto se & iuramento profiteantur. Scriptum per manum Zachariæ Notarij Regionarij & Scrinarij Sanctæ Romanæ Ecclesiæ in mense Maio, Indictione duodecima. Benè valet. Data pridè Calend. Iunij, per manum Tiberij Primicerij Sanctæ Sedis Apostolicæ, Imperante Domino pijsimo Augusto Ludovico à Deo coronato magno Imperatore, Anno quintodecimo, indictione duodecima.

Epistola

*Conditio
indultis a
iacta.*

*Quomodo
Pallio ven-
dum.*

*Epistola Nicolai Papæ ad Horicum
Regem Danie.*

Nicolaus Episcopus Seruus Seruorum
 Dei: Horico Regi Danorum. Multas
 omnipotenti Deo gratias egimus in aduen-
 tu Fratris & Coëpiscopi nostri Salomonis, qui
 missus à Filio nostro glorioso Rege Ludo uvi-
 co & munera tua obtulit & de fide tua quam
 etiam antè Baptismi gratiam per præuenientē
 Dei misericordiam iam habere dinosceris, nos
 plurimum exhilarauit. Et ideò leuantes oculos
 ad eum, qui solus est verus & vnicus atque
 omnipotens incessanter pro salute tua cle-
 mentiam eius suppliciter exoramus; vt qui
 dixit de tenebris lucem splendescere, &
 Sancti sui Spiritus illustratione caliginem i-
 gnorantiæ vel infidelitatis è cordibus illorum
 qui credituri erant in nomine ipsius, sua
 præueniente gratiâ dissipauit, iamque in te
 miserationis suæ opus ostendere solitâ pie-
 tate curauit; ipse quoque oculos tuos ad
 cognoscendam veritatem aperiat, è pectore
 tuo ignorantie tenebras abigat, duritiam &
 velamentum cordis tui remoueat, lumenque
 tibi veræ fidei ac religionis ostendat, atque
 te ad suam attrahat cognitionem, & ad sa-
 lutarem fontem & ad perenne Regnum &
 ad vitam perducatur æternam, vbi est gaudium
 sine mœrore, satietas sine fastidio, salus con-
 tinua, vita indeficiens, pax non habens fi-
 nem, & summa manet securitas ac sempiterna
 gloria

*Horicus
Rex Danie
conuersus.*

*Præces Pa-
pa pro eo.*

Descriptio gloria: vbi videbitur Deus sicuti est, & om-
vita eter- nines iusti cum illo regnabunt, & regnum
74. ipsorum nec terminis angustiatur, nec præ-
 lijs agitatur, nec sine concluditur, nec con-
 summatione finitur. Quod agnoscentes nos,
 qui fidem Christi tenemus, & Christiani vo-
 camur, credimus in ipsum qui talem no-
 bis vitam & regnum promisit, ac multò am-
 pliùs illi seruiamus & colimus pro illâ vitâ,
 quàm pro istâ quæ tota misera est, tota plena
 periculis, vbi est mœror continuus, satietas
 cum dolore, sanitas breuis, vita mortalis,
 iurgia ac suspecta securitas, & citò deficiens
 gloria, vbi scriptum est: Militia est vita ho-
 minis super terram, & quasi dies mercenarij
 dies eius: vbi, siquàm, regnum breue est,
 & iugibus bellis concutitur, & post paulu-
 lum de manu possidentis adimitur, dum etsi
 non virtute hominis, tamen conditione mor-
 tis auferatur. Desine ergo Idola colere, & dæ-
 monibus iam seruire desiste: Omnes enim
 Dij Gentium, dicente Psalmista, dæmonia;
 Dominus autem cœlos fecit. Itaque qui fecit
 & qui factus est; Creator & non creaturâ
 colendus est. Ecce enim Idola tua manu fa-
 cta, surda, muta, & cœca sunt, & quam tibi
 salutem possunt conferre, ipse quæso per-
 pende; cum sibi met nullum auxilium, cum
 sint sine sensu, valeant omninò præstare.
 Deum igitur cole, ipsum adora, ipsi soli sin-
 gularem seruitutem impende, qui est omni-
 potens;

Miseria
huius vita.

Dehortatio
ab Idolorū
coltura.

Admoni-
tio ad Deū
colendum.

potens, omnitenens, inenarrabilis, imensus, infinitus, simplex, incommutabilis, incircumscriptus, immortalis, totus bonus, totus misericors, totus Sanctus: qui tibi & in hoc seculo auxiliari potest, & in futuro beatificare; qui tibi post mortem vitam dabit quæ non finitur, & regnum tribuet, si eum perfectè colueris, & amaueris, quod nesciat prorsus occidit, nec sentiat vllum sui status aliquando decrementum. Illuminator omnium Deus omnipotens illuminet cor tuum & ad agnitionem suam perducere dignetur.

*Epistola Sergij Papa ad Hogerum Archi-Episcopum
Hamburgensem.*

Sergius Episcopus Seruus Seruorum Dei.
Reuerendissimo & sanctissimo confratri nostro Hogero Archi-Episcopo Sanctæ Hammaburgensis Ecclesiæ. Diebus vitæ tuæ tantummodo pastores ouium solem geluque pro gregis sui custodia die ac nocte ferre contenti sunt, & ne qua ex eis aut errando pereat, aut ferinis lanianda moribus rapiatur, oculis semper vigilantibus circumspectant; quanto sudore, quanta cura debeamus esse peruigiles nos, qui Pastores animarum dicimur attendamus; & susceptum officium exhibere erga custodia Dominicarum ouium non cessemus, ne in die divini examinis pro desidia nostra antè Summum Pastorem negligentia reatus inde exurgat, vnde modò
hono-

Diligentia Pastoralis.

*Pallij da-
tio.*

*Quando eo-
rendum.*

*Quid mo-
neat Palliū.*

Instructio.

honoris reuerentia sublimiores inter ceteros iudicamur. Pallium autem Fraternitati tuæ ex more ad Missarum solemnia celebranda transmisimus, quo tibi noualiter Ecclesiæ tuæ priuilegijs in suo statu manentibus uti largimur non nisi solummodo in die Sanctæ ac venerandæ Resurrectionis Domini nostri Iesu Christi, seu in Natalibus Apostolorum, nec non & Beati Iohannis Baptistæ, atque in Assumptione Sanctæ Dei genitricis Mariæ Dominæ nostræ: immò & Natiuitatis Domini nostri Iesu Christi die, nec non natalitia Ecclesiæ tuæ die, simul & inordinationis tuæ concedimus die; & quando recunduntur reliquiæ Sanctorum à te, sicut à Beatissimo prædecessore nostro Domino Gregorio huius almæ Sedis Præsule sancitum est. In Secretario verò Fraternitas tua Pallium induere debeat, & ita ad Missarum solemnia proficisci. Cuius quomodo indumenti honor modesta actuum viuacitate seruandus est, hortamur, ut & morum tuorum ornamenta conueniant, quatinus auctore Deo rectè utrobique possis esse conspicuus. Itaque vita tua Filijs tuis sit regula: in ipsa, si qua torritudo illis iniecta est, dirigant, in ea, quòd imitentur, aspiciant, ut tuum post Deum videatur esse bonum, quòd vixerint. Cor ergo neque prospera, quæ temporaliter blandiuntur, extollant, neque aduersa deiiciant; sed quicquid illud fuerit virtutè patien-

patientiae deuincatur. Nullum apud te odia, nullum fauor indiscretus inuenient, districtum mali cognoscant, infontem apud te culpabilem suggestio mala non faciat, nocentem gratia non excuset, remissum te delinquentibus non ostendas, nec quod vltus non fueris perpetrari permittas: sit in te & boni Pastoris dulcedo, sit & Iudicis seuera districtio; vnum scilicet quod innocenter viuentis fotieat, aliud quod inquietos ferientes a prauitate compescat. Sed quoniam nonnunquam Praepositorum zelus, dum districtus vult malorum vindex existere, transijt in crudelitatem correptio, iram iudicio refrena, & censuram disciplinae lecuturæ; vt & culpas ferias; & a dilectione personarum, quas corrigis, non recedas. Misericordem te prout virtus patitur pauperibus exhibe, oppressis defensio tua subueniat, opprimentibus modesta correctio contradicat; nullius faciem contra iustitiam aspicias, nullum querentem iusta despicias; custodia in te æquitatis excellat, vt nec diuitem potentia sua aliquid apud vos extra viam suadeat rationis audere, nec pauperem de re sua faciat humilitas desperare: quatinus Deo miserante talis possis existere, qualem sacra lectio præcipit, dicens: Oportet Episcopum irreprehensibilem esse. Sed his omnibus salubriter vti poteris, si magistram Caritatem habueris, quam qui secutus fuerit, a recto aliquan-

N

do tra-

do tramite non recedit. Ecce, Frater Carissime, inter multa alia ista sunt Sacerdotij, ista sunt Pallij, quæ si studiosè seruaueris, quod foris accepisse ostenderis, intus habebis. Sancta Trinitas Fratritatem Vestram gratiæ suæ protectione circumdet, atque ita in timoris sui via nos dirigat, vt post vitæ huius amaritudinem ad æternam simul dulcedinem peruenire mereamur. Scriptum per manum Iohannis Scriniarij Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, in mense Maio, Indictione decimaquarta, Bene vale. Data in Kalend. Iunij per manum Theophylacti Sacellarij Sanctæ Sedis Apostolicæ, Anno Deo propitio Pontificatus Domini Sergij Summi Pontificis, & vniuersalitatæ Papæ, in sacratissima Sede Beati Petri Apostoli VIII. Indictione. XIV.

Epistola Formosi Papa ad Adalgarium Archi-Episcopum Hammaburgensem.

Formosus Seruus Seruorum Dei. Reuerendissimo & sanctissimo Adalgario Archi-Episcopo Hammaburgensi. Arbitrabamur tuam sanctimoniam, prout iniunctum fuerat, ad Apostolicam Sedem festinare, quatenus dilceptatio, quæ inter te & Hermannum Agrippinæ Colonia Reuerendissimum Archi-Episcopum ventilatur, de Bremenensi Ecclesia, finem perciperet. Sed ipse per suos vicarios insistente, & querimoniam multiplicante, cur tuam non exhibueris præsentiam

Hermannus Coloniensis Archi-Episcopus.

Corripitur Adalgarus à Papa.

sentiam, saltim per defensorem vicarium, non modicum miramur. In quo suspicari tribuitur summo opere, contentionem non odire, qui iudicij æquitatem conatur subterfugere: Præsertim cum & Maguntia Sanctissimus Archi-Episcopus, cui de hac re, ut veritatem inquireret per confratres & conlimitaneos Episcopos iniunctum fuerat, ad nos scribens significauerit: quatenus venientibus Reuerendissimis Episcopis ad Frankenford, de hac eadem re diligentissima facta fuerit inquisitio, omnesque Diocesani eiusdem Colonienfis Episcopi, Francho videlicet tunc Gressis, Vodelbaldus Traiectensis, Wofelmus Mimiger Malfurdensis, Druogo Mimidomensis, Egilmarius Osnabrugensis, sub testificationis prætextu testificati sunt, utque ad te nullum Bremensis Ecclesie Præsulem modum subiectionis Colonienfis Antistiti contempsisse, sed semper decessores suos, qui eidem Bremensi Ecclesie præfuerunt à temporibus suæ Christianitatis Sedi Colonienfi fuisse subiectos. Verum quia tantorum virorum testimonium frustrari non expedit, & ad statutum veniendi tempus festinare vel delegare vicarium distulisti, tanti temporis querimoniam, ac Legatorum constantem instantiam nihili pendere inhumanum videbatur: quapropter artati, hinc ne Colonienfis Ecclesia iustitiam perderet, inde ne Hammaburgensis Ecclesia, quæ ad Gentium vo-

De subiectione Bremensis Ecclesie ad Coloniensem.

*Dispensa-
tio Papa su-
per vniuersa
Ecclesiarij
Mamburg.
& Bremen-
sis.*

cationem instituta fuerat, subsidio destituta deficeret; dispensatiuè censuimus, quatenus quoadusque diuinâ suffragante gratiâ, prælibata Hammaburgensis Ecclesia in tantum dilatetur, vt Episcopiam instituere valeat, iam memoratam Bremensem Ecclesiam ad subsidium habeat. & quotiens in magnis ac prænecessarijs Canonicis negocijs oportuerit, non subiectione aliqua, sed affectu fraternæ Caritatis Hammaburgensis Archi-Episcopus, qui eiusdem Bremensis Ecclesiæ regimen obtinet per se aut vicarium suam vicem gerentem, in adiutorium Colonienſis Archi-Episcopi inuitatus accedat: Dilatatâ autem Hammaburgensi Ecclesiâ, largitore omnium bonorum amminiculante, & fundatis Episcopis, sæpè memorata Coloniae Sedes Bremensem recipiat Ecclesiam. Inhumanum quippe est inter seculares, aliena iura peruadere; quantò magis Sanctissimos Episcopos statutos à Patribus transgredi terminos, & eos litigare, qui pacis debent subditis exempla præbere. Hæc autem ad hoc decreta est dispensatio, vt pax vigeat, cesset contentio, & iustitiæ vigorem misericordiæ compassio temperet, scientes sine pacis bono nullum Deo minus fore acceptabile.

Deo gratias.

APPEN-

APPENDICIS AP-
PENDIX, PRO OBEDIEN-
TIA PRAESTANDA HAMBVRGEN-
SI SEDI AB OMNIBVS EPISCO-
patibus Septentrionalibus.

Epistolæ quatuor Innocen-
tij II. Papæ.

I.

*Ad Adelberonem Archi-Episcopum
Hammaburgensem.*

Innoce[n]tius Episcopus, Seruus
Seruorum Dei, Venerabili Adal-
beroni Hammaburgensi Archi-
Episcopo eiusque successoribus
Salutem & Apostolicam benedi-
ctionem. Ad hoc in Beati Petri Cathedra
disponente Deo -- constitui esse aspicimur,
quatinus singulis Ecclesiasticis personis suam
conseruemus iustitiam, & qualiter tam tem-
poraliter quàm spiritualiter earum status in-
teger perseueret, salubriter providere cure-
mus. Dignum etenim & rationale est, vt
sicut sacrosancta Dei Ecclesia vnitatis ac fidei
perpetua mater existit, ita nimirum priuile-
gia custodiantur illæsa, & nullis molestijs,
nullis oppressionibus prauorum hominum
fatigetur. Sæpè vtique Venerabilis Frater no-

N 3

ster

ster Adalbero Hammenburgensis Archi-Epi-
 scopus in præsentia prædecessorum nostrorū
 felicitis memoriæ Calixti & Honorij ac no-
 stra questus est, Acerum Lundensem, & a-
 lios Daciæ, tibi debitam sicut Metropolita-
 no suo, quemadmodum antiquis priuilegijs
 Gregorij, Sergij, Leonis, Benedicti, Nicolai,
 Adriani, Romanorum Pontificum continetur,
 obedientiam denegare. Frequenter autem
 & à prædictis prædecessoribus nostris
 Calixto & Honorio, atque à nobis eis man-
 datum est, vt aut ad tuam & Hammenbur-
 gensis Ecclesiæ redirent obedientiam, aut si
 quam super hoc se considerent iustitiam ha-
 bere, ad Sedem Apostolicam venirent præ-
 parati: ipsi verò Apostolicis contemptentes
 obedire mandatis, nec venerunt nec respon-
 sales miserunt. Quia igitur lucrum nemo de
 sua contumaciâ debet obtinere, ex delibe-
 rato Fratrum nostrorum Episcoporum &
 Cardinalium consilio, tam Lundensem quàm
 alios Episcopos Daciæ tibi restituumus. Ad
 formam itaque priuilegiorum, Gregorij, Ser-
 gij, Leonis, Nicolai, Benedicti, & Adriani,
 Episcopatus Daciæ, Suediæ, Norvveigiæ,
 Fariæ, Gronlondia, Hallingaldia, Islandia,
 Scrideuindia, & Slauorum, Carissimi Filij
 nostri Lotharij Regis precibus inclinati, ti-
 bi & per te Hammenburgensi Ecclesiæ, suæ
 videlicet Metropoli, præsentis scripti paginâ
 confirmamus. si qua igitur in futurum Ec-
 clesia-

clesiastica Seculariſſimæ perſonæ hanc noſtræ confirmationis paginam violare tentauerit, ſecundò tertioſque commonita, ſi non ſatisfactione congrua emendauerit, poteſtatis honorisſque ſui dignitate careat, ream ſe diuino iudicio exiſtere de perpetua iniquitate recognoſcat, & à ſanctiſſimo Corpore & Sanguine Dei & Domini Redemptoris noſtri Ieſu Chriſti aliena fiat, atque in extremo examine diſtriſtæ ultioni ſubiaceat: Cunctis autem hæc ſtatuta ſeruantibus ſit pax Domini noſtri Ieſu Chriſti. Data Romæ apud montem Auentinum per manum Almerici Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Diaconi, Cardinalis, Cancellarij, VI. Kalend. Iunij, Indictione XI. Incarnationis Dominicæ anno MCXXXIII. Pontificatus verò Domni Innocentij Papæ II. anno QVART.

II.

Ad Nicolaum Danorum Regem.

Innoſcentius Epiſcopus, Seruus Seruorum Dei, delecto in Chriſto Filio Nicolao, Illuſtri Danorum Regi, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem. Prædeceſſores noſtri felicis memoriæ, Gregorius, Sergius, Nicolaus, Benedictus, & Adrianus, Romani Pontifices, Hammenburgenſem Eccleſiam Metropolitim ſtatuerunt, & ei tam Lundensẽ quàm alios Epiſcopatus Daciæ ſubdiderunt. Cæterum Frater noſter D. Hammenburgenſis Ar-

chi Episcopus, tam prædecessorum nostrorum tempore, quàm nostro questus est, quòd earundem Ecclesiarum Episcopi debitam sibi obedientiam ac reuerentiam exhibere contemnant. Pro quo nimirum, cum à prædictis prædecessoribus nostris, Calixto & Honorio, atque à nobis, sit eis per scripta mandatum, vt ad Sedem Apostolicam venirent responsuri super hac causâ, nec venerunt, nec responsales miserunt. Nos itaque vnicuique suam iustitiam volentes conseruare, communicato Fratrum nostrorum consilio, præfato Fratri nostro D. Archi-Episcopo, quemadmodum in antiquis priuilegijs prænominatorum, Sergij, Gregorij, Leonis, Benedicti, Nicolai, & Adriani, Romanorum Pontificum continetur, tam Lundensem quàm alios Episcopos Daciæ restituimus. Tuæ itaque prudentiæ per Apostolica scripta rogando mandamus, quatinus eidem Fratri nostro D. Archi-Episcopo, tanquam Metropolitano tuo, humiliter pareas, & vt Episcopi tui Regni ad obedientiam redeant, diligentius satagas adimplere. R. Data apud montem Auerninum VI. Kal. Iunij.

III.

Ad Acerum Lundinensem Episcopum.

*Hæc Epistola
nfr. in No-
u num. 34.
opieclura*

Innocentius Episcopus Seruus Seruorum
Dei - - - - - Salutem &
Apostolicam benedictionem. Quemadmo-
dum

dum - - - - - alterum non lædere; ita *liter in iei-*
 nimirum - - - - - *gratuz.*

Cæterum venit Frater noster A. Hamma-
 burgensis Archi-Episcopus - - - - - beatæ
 memoriæ Calix. & Honor. - - - - -
 - - - - - & reuerentiam tanquam
 Metropolitano tuo neglig. - - - - -
 ipsis & à nobis sæpè per literas & nuncios
 euocat - - - - - Sedem Apostolicam
 visitasti. Quia igitur nostri officij est, singu-
 lis sua - Fraternitati tuæ per præsentia scri-
 pta - - manda - - - - - onem & reueren-
 tiam redeas, & ei tanquam Metropolitano -
 - - - - - Data apud montem Auentinum
 VI, Kalend, Iunij. - - - - -

IV,

Ad Magnum, cum patre Nicolao Dania Regem

Innoentius Episcopus, Seruus Seruorum
 Dei, dilecto in Christo Filio - - - - -
 - - - - - Regi, Salutem & Apostolicam be-
 nedictionem. Venerabilis Frater noster Hå-
 meburgensis Archi Episcopus ad Apostoli-
 cam Sedem veniens, in nostra præsentia que-
 stus est, Quòd cum Episcopis Regni tui, si-
 cut antiqua prædecessorum nostrorum, Gre-
 gorij, Sergij, Leonis, Benedicti, Nicolai, &
 Adriani, Romanorum Pontificum priuilegia
 indicare noscuntur, metropolitano iure præ-
 sideat, debitam ei obedientiam denegare
 præsumant. Quia igitur nostri officij est,

*Vid, in No-
 tu num. 85.*

N 5 male

malè gesta corrigere, & ad viam rectitudinis
reuocare, Nobilitati tuæ rogando man-
damus, quatinus præfato Fratri nostro A.
Hamburgensi Archi-Episcopo, tanquam
Metropolitano tuo, humiliter pareas, & vt
Episcopi terræ tuæ ad ipsius obedientiam
redeant, pro facultate tibi à Deo collatâ di-
ligenter efficias. Data apud montem
Auentinum VI. Kalend. Iupij.

Annota